

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุม การขายทอดตลาดและค้ำของเก่า
คำสำคัญ	การควบคุมการขายทอดตลาด/การควบคุมการค้ำของเก่า/ ขายทอดตลาด/ค้ำของเก่า
นักศึกษา	ชนพล ภาคสุข
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.ตรีเพชร จิตรรมหีมา
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายมหาชน
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการควบคุมการใช้บังคับกฎหมาย รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474 มาตรา 11 ซึ่งบัญญัติว่า “ท่านว่าใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้เป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว โอนกันไม่ได้ และสมบูรณ์เพียงวันที่ 31 ธันวาคมทุกปี” โดยปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นกรณีที่ใบอนุญาตดังกล่าวเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวไม่สามารถโอนกันได้ จึงทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการโอนใบอนุญาตการขายทอดตลาดและการค้ำของเก่า และประเด็นปัญหาในเรื่องระยะเวลาของใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าที่มีระยะเวลาจำกัด ซึ่งมีผลทำให้เกิดความเดือนร้อนแก่ผู้ซอร์รับใบอนุญาต โดยศึกษาเปรียบเทียบแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

จากการศึกษาและวิเคราะห์พบว่าในกรณีของการใช้บังคับพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474 ตามมาตรา 11 นั้น พบว่าบทบัญญัติดังกล่าวนี้ยังไม่สอดคล้องกับหลักนิติรัฐ (Rechtsstaatsprinzip) หลักความชอบของการกระทำทางปกครอง และหลักการควบคุมตรวจสอบการกระทำทางปกครอง (Control and Examination of Administrative Act) การกระทำทางปกครองดังกล่าวที่เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้ควบคุมการประกอบธุรกิจดังกล่าวยังเกิดปัญหา และยังไม่เป็นธรรมต่อประชาชนมากเท่าที่ควร กรณีดังกล่าวอาจเกิดจากความลำเอียงของกฎหมายไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และอาจขัดต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตลอดจนปัญหาการควบคุมการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า

ซึ่งเป็นการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ดังนั้น การปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมาย เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยนำหลักการดังกล่าวมาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่นั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษา วิเคราะห์รูปแบบ และแนวคิดของกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการออกใบอนุญาตขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พบว่า การควบคุมการออกใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าของประเทศไทยนั้น ในขณะนี้ยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการการควบคุมการตรวจสอบการออกใบอนุญาตขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ซึ่งได้แก่ ปัญหาการที่ผู้ประกอบการประสงค์จะโอนใบอนุญาตประกอบกิจการของตน แต่ไม่สามารถโอนได้ เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายได้บัญญัติห้ามมิให้โอนใบอนุญาตดังกล่าว โดยกำหนดให้ใบอนุญาตนั้นเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัวโอนแก่กันไม่ได้ และปัญหาการที่ใบอนุญาตดังกล่าวต้องสิ้นอายุในวันที่ 31 ธันวาคมของทุกปี ผู้ขอใบอนุญาตแต่ละรายอาจเริ่มต้นขอใบอนุญาตในวันที่ต่างกัน การได้สิทธิตามใบอนุญาตอาจเริ่มไม่พร้อมกัน แต่กลับสิ้นสุดลงในวันเดียวกัน จึงเป็นเหตุให้ผู้ขอใบอนุญาตบางรายอาจใช้ใบอนุญาตได้ถึง 12 เดือน แต่บางรายจะใช้ได้แค่เพียง 6 เดือน หรือบางรายอาจใช้ได้แค่เพียงเดือนเดียว จึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่มาขอใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจดังกล่าว ซึ่งหากมาขออนุญาตไม่ทันอาจจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายในข้อหาไม่มีใบอนุญาตหรือใบอนุญาตขาดอายุ

เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ โดยเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า พุทธศักราช 2474 มาตรา 11 ให้ใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าสามารถโอนแก่กันได้ เพื่อให้ธุรกิจดำเนินการต่อไป และเพิ่มเติมในเรื่องของอายุของใบอนุญาตการขายทอดตลาดและค้ำของเก่าให้มีระยะเวลาเพิ่มมากยิ่งขึ้น

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS AND OBSTACLE RELATED TO CONTROL OF AUTION AND ANTIQUE TRADE
KEYWORD	CONTROL OF AUTION / CONTROL OF ANTIQUE TRADE / AUTION / ANTIQUE TRADE
STUDENT	THANAPOL PAKSUK
THEMATIC ADVISOR	DR. TRIPETCH JITMAHUEMA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAW PUBLIC LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2017

ABSTRACT

The purposes of this thesis are to study and analyze the law enforcement regarding auctions and antique trade license. The Act on the Control of the Auction and Sale of Antiques B.E. 2474 (1931) Section 11, states that "The license under this act is a single-user license and cannot be transferred. The license is viable until December 31st of every year." The problem is that the license is a non-transferable license, it cannot be transferred. And the other problem is the duration of the license that has limited time. Therefore, these cause problems to the applicants of the license in the area of auction and antique trade. In order to solve these issues, this thesis will study and focus on comparative theories, other theories, and rules which related to these areas of Thailand and other countries.

After study and review, the author found that in the enforcement of The Act on the Control of the Auction and Sale of Antiques B.E. 2474 (1931), under Section 11, the contents of the law are not consistent with the rule of law (Rechtsstaatsprinzip), not legitimate and not

consistent with the control and examination of administrative action principles. The administrative action of the public officials who have authorities is also problems. Their actions tend to be not fair to the public as it should be. These cases may be caused by the law that is obsolete and not coherent with current social circumstances. Furthermore, the current law may be contrary to the rights and freedoms of the people. There are also problems regarding controlling which come from the use of the power of the licensing authority. Therefore, improving the provisions of the law to be more consistent with the current condition by applying the logical principles to amend the law, the law will be more effective.

Based on the analysis of the pattern, the content the concept of law in licensing of auctions and antique business, the author found that regulating the licensing of auctions and antique trade in Thailand is not appropriate and not consistent with the theories and principles of control auctions and antique trade. It is also a problem for business operators who wish to transfer their business licenses but cannot do so because the current law prohibits the transfer of such licenses. The current law states that the license is a single-user license that cannot be transferred to each other. The other problem is that the license is viable until December 31st of each year. Individual applicants may apply for licenses on different dates. Their licenses may not begin at the same date. However, every license will be expired on the same day. Thus, some applicants may acquire a license for up to 12 months, but some will acquire the license that lasts for 6 months or only a month. It is unfair to those who apply for a business license. If the applicants ask for a license but it cannot be processed in time, they may be prosecuted under the law for no license or expired license.

To find the solution of these problems. The author suggests that in the Act on the Control of the Auction and Sale of Antiques, B.E. 2474 (1931), Section 11 should be amended to allow people to transfer the license to keep their business going. Moreover, the duration of the license should also be amended for the longer term.